

Alexandra Novotná so svojou dcérou Ninou a jej kamarátom Filipom

ÚSPEŠNÁ ŽENA

MUDr. Alexandra Novotná, PhD. dermatologička

Dobrý doktor musí u pacienta vzbudiť predovšetkým dôveru. Ako? Svojim zjavom, vystupovaním, ale predovšetkým vedomosťami. S MUDr. Alexandrou Novotnou som sa pred týmto rozhovorom osobne nikdy nestretla a predsa pre mňa stelesňovala všetky atribúty dobrého doktora. Je nielen múdra a jej vystúpenia na verejnosti majú hlavu a pätu, ale je navyše aj sympatická, pekná a vždy upravená. Jemná pestovaná pleť tejto takmer 40 – ročnej ženy, je určite dobrou reklamou pre jej kliniku plastickej chirurgie Esthetik. Aby ste vedeli o kom, hovorím, pred časom zastávala aj post štátnej tajomníčky Ministerstva zdravotníctva.

Bola práve medicína vašim snom už od detstva?

Pravdepodobne áno. Som z lekárskej rodiny, mama, krstná mama aj otec, bratranec. Všetci sú vynikajúci lekári. Pamätám si, že asi do 14 rokov som svoj život i budúcnosť spájala len so športom. Vrcholovo som robila atletiku, ale úraz všetko zmenil. Športovú školu som vymenila za normálne gymnázium a medicína bola jediná, ktorú som po jeho skončení chcela študovať.

Už vtedy ste sa rozhodli pre špecializáciu na dermatológu?

To už bolo také zvláštnejšie. Vždy som si predstavovala, že budem robiť akútnu medicínu, anesteziológiu, alebo niektorý chirurgický odbor. V tomto smere však veľmi dobre zapracoval môj otec. Keď sa blížil koniec štúdia, začal mi veľmi intenzívne moje nápady vyhovárať. Veľmi som mu za to vďačná, lebo dnes už po istých skúsenostiach viem, že to sú odbory, ktoré si vyžadujú stoper-

centné nasadenie a povedala by som, že sú takmer kontraindikované s rodinným životom. Človek, ktorý chce byť v týchto odboroch dobrý, musí byť fyzicky zdatný a byť 24 hodín k dispozícii. Jednoducho povedané, je to veľmi ťažká práca. Dnes som rada, že som si vybrala kožnú medicínu aj tak trochu preto, že mi to odporučil môj otec.

Kedy a ako ste nabrali odvahu podnikáť v tejto oblasti?

Viete, že to presne ani neviem? Asi to nebolo zrazu, ale hromadilo sa to vo mne niekoľko rokov. Prvá myšlienka skrsla možno už pred 10 rokmi, ale vždy som našla všetky dobré dôvody, aby som to nemusela urobiť. Jednoducho musel dozrieť čas.

Aké boli začiatky?

Neboli také ťažké, ako som si myslela. Najťažšie je začať. Definitívne rozhodnutie padlo vtedy, keď som našla priestor, do ktorého som sa na prvý pohľad za-

milovala. Bola to historicky prvá klinika plastickej chirurgie na Slovensku v ústave srdcových chrb. Patrí evanjelickej cirkvi, ktorá sa rozhodla prenajať ho. Bol síce v strašnom stave, ale ja som si hneď vedela predstaviť, ako to bude vyzeráť po rekonštrukcii. Táto reálna predstava bola veľmi dôležitá. Všetko ostatné potom už prišlo samo. Dnes totiž ak máte dobrý podnikateľský zámer, ktorý je dostatočne presvedčivý, požičajú vám finančné prostriedky takmer bez problémov.

Ak žena podniká, musí mať veľmi dobré rodinné zázemie. Ako je to u vás?

Mám 11-ročnú dcéru a manžela, ktorý je tiež vrcholovým manažér. On začal s podnikaním hneď po roku 1989. Vtedy sa naša rodina koncentrovala na jeho aktivity. Veľmi pokorne som prežívala jeho podnikateľské začiatky. Manžel je personálny poradca a spolu so svojim spoločníkom

vytvorili po revolúcii prvú a dnes aj najväčšiu poradenskú spoločnosť. Vrátilo sa mi to v tom, že manžel veľmi dobre chápal moje podnikateľské začiatky, ktoré si vyžadovali vyššie časové nasadenie. Ale pokiaľ ide o moju rodinu a hlavne o čas strávený s mojou dcérou, som presvedčená, že dôležitejšia je kvalita ako kvantita. Ale po dvoch fažších rokoch sa aj toto dostalo do normálnych koľají a s rodinou trávim toľko času, ako každý iný. Prišli noví kolegovia a ja si dokážem čas viacej dávkovať. Stanovila som si životné priority, takže aj keby som mohla mať ešte trikrát toľko klientov, koľko denne urobím, jednoducho trvám na svojej hranici, na svojom maxime, lebo práca vás musí aj bavíť a niekde sa musíte nabiť, aby ste prišli do práce rada a odovzdali ľuďom veľa pozitívnej energie, veľa dobre vykonaných zákrokov. V živote musí byť všetko dobre vybalansované.

Aký máte vy recept do dobrou kondíciu, peknú pleť, ktorá je vo vašom podnikaní asi dôležitejšia, ako kdekoľvek

inde? Veď vy musíte byť aj reklamou pre svoju kliniku.

Mala som aj zlé životné obdobie. Bola som veľmi vyčerpaná, vystresovaná psychicky i fyzicky a to bolo vidno aj na tvári. Musím povedať, že som sa vtedy ani veľmi o seba nestarala. Chvalabohu je to už za mnou. Milujem pobyt na čerstvom vzduchu, hrám tenis a koža, to je orgán duše. Ak je človek vnútorne na tom dobre, tak aj tá koža vyzerá dobre.

Zvolili ste si odbor, ktorý veľmi rýchlo napreduje, stále je niečo nové, určite musíte veľa času venovať štúdiu?

Samozrejme. Hľadám ani neprejde mesiac, aby sa neobjavila nejaká novinka. Ale všetko je to nesmiernie zaujímavé hlavne pre nás ženy. Nedávno som napríklad bola na jednom zahraničnom seminári, kde sme boli tri dni zavretí a počúvali prednášky. Ale bolo to tak veľmi zaujímavé, že nikoho ani len nenapadlo z tej zatemnenej miestnosti čo len na chvíľu odísť. Osobne veľmi rada chodím na zahraničné kongresy. 3-4 x do roka sa koná svetový kongres. Je to vždy veľmi

náročné, ale radosť, že pomôžem mojim klientkám je veľká.

Nie ste, ako sa vraví profesionálne zdeformovaná, že keď niekoho stretnete, hneď by ste na ňom niečo vylepšovali?

Nie, to určite nie. Nepozerám sa primárne na ľudí tak, že čo treba na nich zmeniť. Rozprávam sa s klientom a až keď povie, čo by chcel zmeniť, potom poviem svoj názor, čo je v mojich silách, čo vieme urobiť a ako.

Čo teraz letí?

Absolútne prevládajú zákroky plastickej chirurgie, kde robíme aj unikátne zákroky ako napríklad injekčnú lipolizu a celé spektrum plastickej chirurgie. U nás v dermatológii sú to obľúbené botulotoxinové injekcie, implantáty, vyšetřovanie znamienok digitálnou kamerou, ich odstránenie, liečba rôznych kožných ochorení – akné, vypadávanie vlasov, transplantácie vlasov...

V akom znamení ste sa narodili? Z odpovedá

všeobecná charakteristika vašej povahy?

Som baran a je to až také neveriteľné, ale verím na tie znamenia. Charakterizovala by som sa ako taký už vekom umiernený baran, pretože tie rohy boli v mladosti dosť ostré. Nie som baran, ktorý sa po prvom neúspechu vzdá. Po každom páde sa zdvihnem a beriem si z toho pádu to pozitívne.

Ako relaxujete?

Milujem varenie. Je to pre mňa absolútny relax. Možno aj preto, lebo moja dcéra i manžel sú veľmi štíhli a nemajú vzťah k jedlu a tak nemusím variť každý deň. O to je pre mňa varenie vzácnejšie. Varím bez kuchárskych kníh, lebo tie čítam ako beletriu. Snažím sa zapamätať si rôzne vychytávky, ktoré potom uplatňujem pri varení. Fakt rada varím a aj jem.

Ale relax číslo jedna je u mňa tenis a potom sa nechám hýčkať na všetky spôsoby – salón krásy, masáž a vôbec všetko, čo existuje na relaxáciu ľudského tela.

Za rozhovor ďakuje Libuša Sabová